

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-1075

1.10.2026

Gjensidige Forsikring ASA

Bilansvar

Erstatningsoppgjør – årsakssammenheng mellom hendelse og skade.

Den 14.1.25 ble klagers lastebil passert av en strøbil, og strømateriale traff lastebilen. Klager meldte steinsprut- og lakkskader til sitt kaskoforetak. Deretter kontaktet kaskoforetaket motpartens ansvarsforetak, som erkjente ansvar for hendelsen. Reparasjon ble imidlertid ikke gjennomført, og lastebilen ble først taksert i april 2026, etter at den i mellomtiden hadde vært involvert i en ny kollisjon. Foretaket avsto å dekke de påberopte skadene etter strøbilhendelsen, under henvisning til at skadebildet ikke kunne knyttes til denne hendelsen, men måtte ha oppstått over tid. Klager bestred dette og anførte bl.a. at lastebilen bare var om lag én måned gammel da hendelsen inntraff, og at foretakets vurdering bygget på en sammenblanding av skadene fra de to hendelsene. Nemnda kom til at klager ikke hadde sannsynliggjort årsakssammenheng mellom den aktuelle hendelsen og de påberopte skadene.

Saksfremstilling

Spørsmålet er om klager har krav på erstatning for de skadene som hevdes å være påført lastebilen etter møte med strøbil i januar 2025.

Motpartens strøbil passerte klagers lastebil 14.1.25. Veien var smal, og lastebilen sto parkert på en møteplass. Strøingen ble ikke avbrutt under passeringen, og strømateriale traff lastebilen. Lastebilen var forsikret i Gjensidige Forsikring (heretter «foretaket»), mens motpartens kjøretøy var forsikret i Frende Forsikring. Det ble ikke utarbeidet felles skademelding.

I egen skademeldingen 26.1.25 opplyste klager at lastebilen var påført steinsprut- og lakkskader som følge av at strøbilen passerte uten å stanse strøingen. Det ble videre opplyst at føreren av strøbilen både så og hørte at strømateriale traff lastebilen.

Lastebilen var i daglig drift, og reparasjon ble derfor utsatt. Klager kontaktet foretaket 4.7.25 for å avklare eventuelle frister for reparasjon. Foretaket opplyste 7.7.25 at det gjaldt en frist på tre år for å utbedre skaden og kreve erstatning. Foretaket opplyste deretter 26.6.25 at Frende hadde erkjent ansvar for hendelsen.

Den 15.1.26 ble lastebilen involvert i en ny kollisjon med en annen lastebil. Skaden medførte at førerhytten måtte skiftes, og kjøretøyet ble transportert til verksted. Under reparasjonen ble det også tatt opp om skaden fra januar 2025 skulle utbedres.

I verkstedsrapport 7.4.26 ble reparasjonskostnadene taksert til kr 143 739 inkl. mva. Taksten omfattet bl.a. karosseriarbeid, utskifting av frontdel, plastreparasjoner og lakkarbeid.

Foretaket innhentet deretter en vurdering fra intern takstmann. Takstmannen konkluderte med at skadene ikke kunne knyttes til strøbilhendelsen 14.1.25, men måtte ha oppstått over tid. Av notatet datert 24.4.26 fremgikk følgende:

Avslag da skader har kommet over tid. Dette er ikke skader fra en strøbil. Det er heller ikke skader på v side som hadde vært naturlig.

Foretaket formidlet vurderingen til klager 27.4.26. Etter at klager bestred konklusjonen og saken ble tatt opp på nytt gjennom forsikringsmegler, fastholdt foretaket sitt standpunkt i e-post 28.5.26 og oversendte samtidig en supplerende vurdering fra fagavdelingen.

Klager anfører i det vesentlige at lastebilen ble påført steinsprut- og lakkskader ved møte med motpartens strøbil i januar 2025. Motpartens ansvarsforetak har erkjent ansvar for selve hendelsen, men eget foretak har avslått å dekke skadene under henvisning til at disse har oppstått over tid, og ikke kan knyttes til hendelsen. Lastebilen var bare om lag én måned gammel på skadetidspunktet, og avslaget skyldes en sammenblanding med skadehendelsen fra januar 2026.

Foretaket anfører i det vesentlige at det ikke er sannsynliggjort at lastebilen ble påført skader under strøbilhendelsen. Det vises til at lastebilen først ble taksert i april 2026, om lag 15 måneder etter hendelsen, etter at den i mellomtiden har vært utsatt for en ny skadehendelse. Takstmannens vurdering er at skadebildet ikke er forenlig med steinsprut fra strøbilen, men fremstår som skader oppstått over tid.

Sekretariatets konklusjon:

Nemndas sekretariat avgjorde saken i medhold av delegert avgjørelsesmyndighet, jf. lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 22, jf. pkt. 11 i Finansklagenemndas saksbehandlingsregler. Klager fikk ikke medhold:

Spørsmålet er om [klager] har krav på erstatning for de skadene som hevdes å være påført lastebilen etter møte med strøbil i januar 2025.

Utgangspunktet er at kravstiller har krav på erstatning for sitt fulle økonomiske tap jf. skadeerstatningsloven § 4-1 og etter fast praksis settes erstatningen normalt til det beløpet det koster å reparere skaden.

Det følger av sikker rett at det er den som fremsetter et krav som har bevisbyrden både for at det foreligger en dekningsmessig skade og for omfanget av kravet. Det påhviler derfor [klager] å sannsynliggjøre skadeårsak/årsakssammenheng og skadeomfang. Vi kan i denne forbindelse vise til **FinKN 2019-191** hvor nemnda uttalte følgende:

Etter skl. § 4-1 har skadelidte krav på dekning for sitt fulle tap. Det er imidlertid en forutsetning at det er årsakssammenheng mellom skaden og tapet, og bevisbyrden for dette ligger hos skadelidte. Selskapet har i samråd med en takstkonsulent kommet til at skaden på ... ikke er en følge av sammenstøtet, og det er heller ikke fremlagt noen takst fra verkstedet som dokumenterer slik årsakssammenheng. Slik saken er dokumentert for nemnda er derfor dette kravet ikke tilfredsstillt.

Sekretariatet gjør i den anledning også oppmerksom på at Finansklagenemnda ikke innehar bilteknisk kompetanse, og kan ikke på selvstendig grunnlag ta stilling til skadeårsak, skadeomfang eller lignende. Vår behandling er utelukkende skriftlig og er begrenset til den dokumentasjonen partene har fremlagt, jf. sml. **FinKN 2024-1145**.

Det foreligger verken felles skademelding eller forklaring fra motparten. Av [klagers] skademelding fremgår det at lastebilen sto i bero på en møteplass da motpartens strøbil passerte uten å stanse strøingen. Ifølge [klager] traff strømateriale lastebilen og påførte den steinsprut- og lakkskader. Motpartens ansvarsforsikrer har erkjent at denne hendelsen fant sted.

Sekretariatet legger derfor til grunn at motpartens strøbil passerte [klagers] lastebil med strøeren i drift, og at strømateriale traff lastebilen. At selve hendelsen fant sted, er imidlertid ikke tilstrekkelig til å etablere erstatningsansvar for de skadene som kreves dekket. Det må også sannsynliggjøres at de konkrete skadene det kreves erstatning for, faktisk er en følge av denne hendelsen.

Spørsmålet er derfor om [klager] har sannsynliggjort at skadene som kreves erstattet, er forårsaket av møte med strøbil den 14.1.25.

Sekretariatet forstår saken slik at lastebilen ikke ble taksert etter strøbilhendelsen, men først etter møtekollisjonen i januar 2026. Takstrapporten angir samlede reparasjonskostnader på kr 143 739 og omfatter bl.a. demontering og montering av frontkomponenter, utskifting av hovedlykter, markeringslys og øvrige frontdeler, reparasjon av plastskader samt lakkering. Kostnadene er fordelt med kr 28 728 til karosseriarbeid, kr 44 152 til deler og materiell, kr 5 198 til plastreparasjoner og kr 36 463 til lakkarbeid og lakkmateriell.

Det er uklart om taksten utelukkende gjelder skader etter møtekollisjonen, eller om den også omfatter skader etter strøbilhendelsen 14.1.25. Takstrapporten oppgir kun en samlet reparasjonskostnad og spesifiserer ikke hvilke skader eller kostnader som eventuelt kan knyttes til lakkskader etter strøbilens passering. Taksten kan derfor ikke benyttes til å fastslå om, eller i hvilket omfang, reparasjonskostnadene gjelder skader som følge av strøbilhendelsen.

Det er videre fremlagt bilder av lastebilen som sekretariatet forstår er fra takstrapporten. Bildene viser bl.a. hakk og lakkskader i fronten, samt noen merker på venstre side av førerhytten. Samtidig ble lastebilen først besiktiget på verksted 7.4.26, om lag ett år og tre måneder etter strøbilhendelsen. Det betydelige tidsforløpet svekker bildenes bevisverdi. I mellomtiden kan kjøretøyet ha vært utsatt for ordinær bruk, slitasje eller andre hendelser som kan ha påvirket skadebildet. Bildene gir derfor ikke alene tilstrekkelig støtte for at de viste skadene oppsto som følge av strøbilens passering i januar 2025.

Sekretariatet viser videre til at foretakets interne takstmann har vurdert skadebildet og konkludert med at skadene er oppstått over tid, og ikke fremstår som skader forårsaket av en passerende strøbil. Takstmannen peker også på at det ikke foreligger skader på venstre side av kjøretøyet i et omfang som det ville vært naturlig å forvente dersom lastebilen var blitt truffet av strømateriale fra denne siden.

Sekretariatet kan ikke se at [klager] har fremlagt dokumentasjon i form av takstrapporter, sakkyndigvurdering, eller andre opplysninger som imøtegår denne vurderingen, og som påviser at strøbilens påførte lastebilen skade etter hendelsen i januar 2025. Vi har som nevnt ikke fagkyndig kompetanse, og verken sekretariatet eller nemnda har anledning til å overprøve de sakkyndige vurderingene som er foretatt, jf. eksempelvis **FinKN 2018-749**, hvor nemnda uttalte følgende:

Nemnda har ikke grunnlag for å overprøve takstmannens faglige vurderinger.

Vi minner om at det er kravstiller som har bevisbyrden for å dokumentere sitt krav. Det å ha bevisbyrden innebærer å bære risikoen ved tvil om faktum, og når det ikke er fremlagt fagkyndiguttalelser som i tilstrekkelig grad viser at foretakets vurdering er feil, vil [klager] med vår skriftlige saksbehandling ikke nå frem med kravet. Dette følger også av nemndspraksis, jf. eksempelvis **FinKN 2017-310** hvor nemnda uttalte følgende:

Sikrede har bevisbyrden for at det foreligger en dekningsmessig skade, og han har ikke fremlagt dokumentasjon som tilsier at selskapets takstrapport er gal.

På denne bakgrunn kan sekretariatet ikke se at [klager] i tilstrekkelig grad har sannsynliggjort at skadene som kreves erstattet, er forårsaket av strøbilhendelsen 14.1.25.

Etter dette har vi kommet til at klagen ikke kan føre frem.

Klager påklaget avgjørelsen til nemnda, jf. tredje ledd i pkt. 11 i saksbehandlingsreglene. Det er ikke lagt frem ny dokumentasjon av betydning for nemndas avgjørelse.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet til nemnda er om klager har krav på erstatning for de skadene som hevdes å være påført lastebilen etter møte med strøbil i januar 2025.

Nemnda slutter seg enstemmig til sekretariatets konklusjon.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Heike Kristine Bentsen (næringsrepresentant).